

EDITORIAL

Un any més, ha transcorregut l'Onze de Setembre, Diada Nacional de Catalunya. Per primera vegada els ecologistes hem convocat un acte per debatre les relacions entre nacionalisme i ecologisme. Més de 300 persones assistiren a la crida d'ALTERNATIVA VERDA omplint la Sala d'Actes del Col·legi d'Arquitectes, a despit del silenci sepulcral que els mitjans de comunicació (premsa, ràdio, TV) de la societat catalana sobreindustrialitzada van fer entorn de l'esmentat acte-debat.

Evidentment només és l'inici d'un llarg debat, que ja havia estat introduït, l'any 1981, en el si de la societat catalana per les tesis sobre l'Econacionalisme de Santiago Vilanova. Per descomptat el debat resta obert a noves aportacions.

Després de contemplar astorats les picabaralles de les forces polítiques catalanes -parlamentàries i extra-parlamentàries- entorn dels eslògans i la forma de celebració de la Diada, hom es proposa realitzar un esforç per aprofundir en el significat que tenen avui les consignes més airejades per les forces polítiques convocants dels actes per commemorar l'Onze de Setembre. Quan estem entrant en la segona dècada dels anys vuitanta, quan anem a finir l'any orwellià -1984- quin sentit té alçar-se amb la senyera de "sobirania nacional", de "autodeterminació i socialisme" de "independència nacional",...? Eixes consignes, estretament relacionades a conceptes com pàtria, nació, estat, classe..., responen a visions de la realitat, fruit d'ideologies sorgides en el si de les primerenques societats industrials.

I, òno ha canviat res des del naixement de les societats industrialitzades perquè hom vagi emprant els mateixos clíexs per encarar-se amb la societat catalana actual, sobre-industrialitzada i amb greus problemes ecològics? ¿Quin sentit tenen tots aquests eslògans per nosaltres i per les persones que són o es senten ecologistes, per les persones que pensen o viuen com ecologistes? Pels VERDS la sobirania, l'autodeterminació, la independència, ... no es troben ni en la pàtria ni en la nació, ni en l'estat, ni ... sinó que es troben en les relacions de les persones i de la societat amb la trama natural de la terra - la biosfera-, i en les relacions que s'estableixen entre

les persones en el si d'una societat.

Perquè? L'Estat i tota la seva parafernàlia burocràtico-militar sempre ha estat un instrument de coerció política, de dominació. A més l'Estat ha romàs en constant conflicte amb totes aquelles formes d'organització no-jeràrquica que la humanitat s'havia donat al llarg del temps.

Perquè la pàtria i la nació s'han vinculat estretament amb la ideologia industrialista d'explotació de les persones i d'espoliació de la trama natural de la terra, portant fins uns límits inconcebibles la guerra, encetada per anteriors societats jeràrquiques, contra la natura, contra la biosfera, contra els recursos de la terra, contra les generacions que vindran....

I perquè "es requereix una manera substancialment nova de pensar, si la humanitat ha de sobreviure" (Albert Einstein), i no solament això, sinó que "cal una nova manera de viure" (Europa). En altres paraules ho va sintetitzar magistralment Jacques Ellul, quan va manifestar que cal "PENSAR GLOBALMENT I ACTUAR LOCALMENT" i al nivell més "local" possible, amb la nostra pròpia manera de fer i de comportar-nos.

Perquè els milers de persones que a Catalunya refusen l'esclavatge que ens ofereixen algunes dotzenes d'autòcrates de la Tri-lateral, o de qualsevol altre lloc -imposant-nos el que hem de fer menjar o consumir- cal que tinguem i promoguem comportaments radicalment "nous", cal que practiquem la insubmissió vers les seves imposicions i creem entorn nostre un petit món que no tingui cap mena de relació amb l'aspiració pueril del "creixement industrial i tecnològic".

És a dir, calen moltes dosis d'imaginació per fer front i vèncer el pessimisme i el desencant, ambdós àmpliament estesos en el si de la societat catalana actual. Per exemple, hom podria practicar la RESISTÈNCIA i la INNOVACIÓ.

La RESISTÈNCIA enfront de les contínues agressions que la civilització industrialista mena contra els sistemes naturals que sostenen la vida a la terra. Hem de deturar la destrucció dels ecosistemes si volem que el nostre petit planeta sobrevisqui.

La INNOVACIÓ i la CREACIÓ en les relacions entre les persones i

la natura i entre les persones mateixes. Això requereix un coneixement profund de com treballen els sistemes naturals, requereix el desenvolupament de tecnologies alternatives -tant pel que fa a les eines/artefactes, com pel que fa a les estructures organitzatives-, que possibilitin que el treball humà s'integri dins el treball de la natura.

El veritable nucli del pensament ecologista rau en la integritat dels sistemes naturals i la cultura, essent la cultura la reflexió sobre nosaltres mateixos i sobre els ecosistemes.

Cal superar els conceptes caducs de pàtria, estat-nació, ... i substituir-los per nous conceptes com "eco-comarca", "bio-comarca", o "comarca natural", que no seria altra cosa que un territori definit per les seves característiques geogràfiques i naturals, habitat per comunitats animals i vegetals -i també humanes-, diferents de les comarques que l'envolten. I no solament això, sinó que, a més a més, una comarca natural seria una unitat política integrada, que podria organitzar la seva vida d'acord amb els seus recursos naturals, que podria deixar a les persones la llibertat de seleccionar les seves necessitats autònomament i d'assolir els mitjans per satisfer-les, que podria organitzar les seves pròpies estructures de bescanvi (tant dins la mateixa comunitat, com amb comunitats veïnes), que podria organitzar els seus sistemes de subsistència biològics a llarg termini autònomament, que podria...

La sobirania natural, l'autodeterminació comunitària basada en la terra, no es altra que aquella que s'inicia amb l'AUTONOMIA de les persones, continua amb el municipi, s'estén a la comarca i d'allí a la nació i a tot el planeta; i on l'autonomia es complementa amb la INTERDEPENDÈNCIA de les persones, dels municipis, de les comarques, ... amb els ecosistemes i la cultura on s'insereixen.

En aquest sentit -hom recull en aquest ALTERNATIU diferents accions de resistència en front de les agressions industrialistes: També es presenta un esborrany, a grans trets, de com pensem i creiem que podria ser el MUNICIPI LLIURE, integrat a la Natura, pel qual els ecologistes ens revoltam. És la contribució d'ALTERNATIVA VERDA a un debat que resta obert.